

bæk (Kr. Sørensen) opkastede det Spørgsmaal, hvor Bondens Hjerter var. Jeg vil sige: De Bønders Hjerter, der byde deres Lærerinder Embeder paa 275 Kr., banke ikke varmt for Folkeskolen.

Jeg skal saa gøre nogle Bemærkninger i Anledning af, hvad det ærede Medlem for Kellerup i øvrigt er fremkommen med. Det ærede Medlem vilde vide, hvorledes Socialdemokratiets Stilling var overfor Folkeskolen. Jeg skal ikke lægge Skjul derpaa. Det, som jeg ønsker med Hensyn til Folkeskolen, er, at vi faa indført en obligatorisk Statsskole, hvortil hele Befolkningen skal sende sine Børn indtil en vis Alder. Jeg antager, det er klart og tydeligt. Ved hvilket Aar Aldersgrænsen skal sættes, kunne vi diskutere om. Det ønsker jeg ikke at indlade mig paa at slaa fast her. Men det er min Overbevisning, at hvis vi fik en Skole, der blot indeholdt disse Ord som Overskrift: „En fælles Folkeskole“, vilde vi faa en udmærket Skole, og vort Land vilde sikkert paa Skolevæsenets Omraade komme op paa Højde med et hvilket som helst andet Land. Hvis alle, der have Magt og Indflydelse i vort Samfund, havde den Pligt at skulle sende deres Børn hen i Folkeskolen, kunde vi være sikre paa, at de vilde anvende deres Indflydelse paa at højne Folkeskolen. Den Gang den nuværende Præsident i Nordamerika, Roosevelt, tiltraadte sit Embede, var en af hans første Handlinger at indmelde sin Søn i Komuneskolen i Washington. Tænk en Gang, om Kongen her, da han tiltraadte sit Embede, havde sagt: I Fremtiden skulle Kongehusets Børn gaa i Hindegades Friskole. De kunne være sikre paa, mine Herrer, at der nok skulde blive sørget for, at Hindegades Friskole kom til at se godt ud, og at intet af, hvad der kunde højne og bedre en Skole, vilde blive sparet. Det er min Overbevisning, at vort Land og vort Folk herved vilde faa den bedste Folkeskole, en, der vilde komme til at staa paa Højde med Folkeskolen i ethvert andet Land. Der er for mig intet afskrækkende i Tanken om, at Generalens og Dag-lejerens Søn sidde paa samme Skolebænk. Vi se, hvorledes denne Skoleordning er gennemført i andre Lande, og jeg har ikke hørt fra noget Land, hvor den er bleven gennemført, at man har været misfornøjet med den og noget Øjeblik har tænkt paa at vende tilbage til de Klaseskoler, vi have her i Danmark. Jeg haaber, det er klar og tydelig Besked til det ærede Medlem for Kellerup.

Om Religionsundervisningen, som det ærede Medlem for Kellerup ogsaa har berørt, skal jeg sige, at vi fra Socialdemokratiets Side ønske Religionen fjernet fra Skolen, altsaa Religionsundervisningen ud af Skolen. Jeg tror, det er i alle Parters velforstaaede Interesse, at det sker. Nu er der i mange Tilfælde Strid imellem Skole og Hjem netop paa det Punkt, Religionsundervisningen. Jeg kender Eksempler paa, at Børnene lære et eller andet i Religionstimen, komme hjem og fortælle det til Forældrene, og at disse saa sige til Børnene: „Det Sludder skulle I ikke tro paa. Det lærte de ogsaa mig, da jeg gik i Skole, men det er jeg kommen bort fra, for det er ikke sandt, og det skulle I derfor ikke tro paa.“ Naar sligt sker, er det i allerhøjeste Grad uheldigt. Et Barn har to Autoriteter, som det bøjer sig for; den ene er Barnets Forældre, og den anden er Skolen. Barnet vil gerne staa i godt Forhold til dem begge og tro paa begge, og naar disse to Autoriteter give et Barn saa vidt forskellig Besked, er det meget uheldigt for dette Barn. Jeg tvivler ikke om, hvem der vil komme til at gaa af med Sejren i dette Tilfælde. For selv om et Barn har nok saa megen Agtelse for sin Skole, har det dog som Regel langt større Tillid til og Tro paa, hvad Forældrene sige. I alle saadanne Tilfælde vil det være det heldigste, om dette Fag, hvor Skolens eller Kirkens Lære og Opfattelsen i Hjemmene ere saa vidt forskellige, blev fjernet. Lad os undervise i de Fag, hvorom vi kunne være enige, de Fag, som ikke skabe Strid mellem Skole og Hjem, men lad os udelade det Fag, hvorom der er Uenighed, hvorom der er Strid. Lad os ikke lade de to Autoriteter, Skole og Hjem, rives om Børnene og se, hvem der kan drage Barnet til sig.

Vi have ikke stillet et direkte Forslag om at fjerne Religionsundervisningen af Skolen, men vi have stillet et andet Forslag, som jeg synes er meget moderat, og som gik ud paa, at det skulde være en frivillig Sag, som skulde overlades til Forældrenes Afgørelse, hvorvidt Barnet skulde deltage i Religionsundervisningen eller ikke. Vi foresloge derfor, at Religionsundervisningen skulde lægges hen til en Ydertime paa Skolens Timeplan som første eller sidste Time, saaledes at Barnet kunde komme eller gaa, uden at det greb hindrende ind i den øvrige Undervisning. Dette Forslag er stemt ned her i Rigsdagen adskillige Gange, og det er ikke til Ære, synes jeg, for den Frihedstøelse, som raader i